

F. t. l. vedr. visse strafferetlige afgørelser i Den Europæiske Union m.v.

Til nr. 16 (§ 49 a)

Forslaget til § 49 a regulerer, hvilken ret der vil være kompetent til at behandle sager om fuldbyrdelse af både europæiske bevissikringskendelser og beslaglæggelseskendelser. Der stilles forslag om en videreførelse af den eksisterende ordning efter den gældende § 49, stk. 2, hvorefter sagerne indbringes af anklagemyndigheden for byretten på det sted, hvortil sagen har tilknytning.

Der henvises i øvrigt til afsnit II, pkt. 3.3.1, i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 17 og 19 (§ 50, stk. 1, og § 50, stk. 4)

Der er tale om konsekvensændringer som følge af, at reglerne om behandling af anmodninger om fuldbyrdelse af den europæiske bevissikringskendelse foreslås indsat i kapitel 11. Ændringerne præciserer, at de nugældende bestemmelser i § 50, stk. 1 og stk. 4, fremover alene skal finde anvendelse på fuldbyrdelse af beslaglæggelseskendelser.

Til nr. 18 (§ 50, stk. 2)

Efter den foreslåede ændring skal sager om fuldbyrdelse af bevissikringskendelser og beslaglæggelseskendelser behandles efter de samme processuelle regler som en dansk straffesag for så vidt angår den praktiske fremgangsmåde ved indbringelse for retten og behandlingen i retten, medmindre det ikke vil være i overensstemmelse med loven om fuldbyrdelse af visse strafferetlige afgørelser i Den Europæiske Union. Det er en videreførelse af gældende ret for behandlingen af sager om fuldbyrdelse af beslaglæggelseskendelser.

Det indebærer bl.a., at retten som hovedregel vil skulle træffe afgørelsen om fuldbyrdelse af en beslaglæggelseskendelse eller bevissikringskendelse, inden politiet kan foretage tvangsindgreb som ransagning eller beslaglæggelse som led i fuldbyrdelsen. Efter retsplejelovens § 796, stk. 2, skal en afgørelse om ransagning af boliger for eksempel som hovedregel træffes af retten. Retten vil dog alene skulle påse, om betingelserne for fuldbyrdelse af en bevissikringskendelse, der forudsætter ransagning, er opfyldt men ikke foretage en efterprøvning af grundlaget for bevissikringskendelsen. Som anført i afsnit II, pkt. 3.2, kan retten ikke efterprøve, om der er tilstrækkelig grund til mistanke om et strafbart forhold, om der er grund til at antage, at genstandene mv. vil tjene som bevis, og om efterforskningsskridtet i øvrigt kan anses for nødvendigt.

Efter retsplejelovens regler kan politiet bl.a. foretage ransagning og beslaglæggelse uden indhentelse af

retskendelse, hvis indgrebets øjemed ellers ville forspildes, jf. § 796, stk. 3, og § 806, stk. 3. Denne adgang til om nødvendigt at sikre bevismateriale uden rettens godkendelse finder også anvendelse ved fuldbyrdelse af en beslaglæggelseskendelse eller bevissikringskendelse. Anklagemyndigheden må i så fald indbringe sagen for retten efterfølgende med henblik på, at retten træffer afgørelse om fuldbyrdelse.

Efter den foreslåede ændring skal afgørelser om fuldbyrdelse af beslaglæggelseskendelser og bevissikringskendelser altid træffes af retten ved kendelse, der kan kæres efter reglerne i retsplejelovens kapitel 85. For så vidt angår afgørelser om fuldbyrdelse af beslaglæggelseskendelser er det en videreførelse af den gældende bestemmelse i § 50, stk. 2.

Der henvises i øvrigt til gennemgangen af retsplejelovens regler i afsnit II, pkt. 1.4, samt til afsnit II, pkt. 3.3.2, i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 20 (§ 50, stk. 5)

Den foreslåede bestemmelse indeholder sammen med de foreslåede bestemmelser i § 49, stk. 2 og 4, fristerne for behandling af sager om fuldbyrdelse af europæiske bevissikringskendelser. Der henvises til bemærkningerne ovenfor til § 1, nr. 15.

Til nr. 21 (§ 52)

Efter den i § 52, stk. 1, foreslåede affattelse skal fuldbyrdelsen af en beslaglæggelseskendelse og en europæisk bevissikringskendelse, der indebærer foretagelse af tvangsindgreb, ske efter de samme regler, som ville finde anvendelse i en tilsvarende dansk sag. Bestemmelsen viderefører gældende ret for behandlingen af sager om fuldbyrdelse af beslaglæggelseskendelser, men ændres, således at også bevissikringskendelser omfattes af bestemmelsen.

Bestemmelsen indebærer, at f.eks. en ransagning skal udføres i overensstemmelse med reglerne i retsplejelovens § 798. Ransagning skal bl.a. foretages så skånsomt, som omstændighederne tillader, herunder så vidt muligt uden at forårsage ødelæggelse eller beskadigelse, og uden at indgrebet på grund af tidspunktet for foretagelsen eller den måde, hvorunder det foretages, giver anledning til unødigt opsigt.

Efter den foreslåede bestemmelse i § 52, stk. 2, skal bevismateriale, der er indsamlet på grundlag af en bevissikringskendelse, overføres hurtigst muligt til udstedelsesstaten. Det skal anføres, om de danske myndigheder ønsker bevismaterialet tilbage, når udstedelsesstaten ikke længere har brug for dem. Bestemmelsen gennemfører rammeafgørelsens artikel 15, stk. 5 og 6.